

Quan una cançó esdevé advertència: per què encara necessitem biblioteques

Publicat per [Interacció](#) [1] el 23/04/2014 - 11:49 | Última modificació: 23/03/2026 - 14:20

Més d'una dècada després, el context ha canviat en les formes, però no tant en el fons. Les tensions pressupostàries, la competència per l'atenció i la necessitat de redefinir funcions continuen travessant el servei bibliotecari en molts municipis. En aquest escenari, la peça funciona com un recordatori persistent: la defensa de les biblioteques no pot quedar relegada a moments de crisi explícita, ha de formar part d'una estratègia sostinguda. Per als tècnics de cultura municipal, el vídeo pot llegir-se com alguna cosa més que una campanya. És una invitació a revisar fins a quin punt les biblioteques ocupen un lloc central en la planificació cultural o si es mantenen per inèrcia, sense una aposta clara. La pregunta que queda oberta és directa: quan es prenen decisions pressupostàries i de prioritació, la biblioteca es considera una despesa ajustable o una estructura que no es pot erosionar sense conseqüències? (n. de l'e., 2026)

Una peça musical nascuda enmig de les retallades al Regne Unit continua interpel·lant avui les polítiques culturals locals. No és només una defensa emocional de les biblioteques, és un recordatori, en el millor sentit, del que està en joc quan es desatén un servei públic essencial. Quan una cançó esdevé advertència: per què encara necessitem biblioteques

L'any 2011, en ple cicle de retallades als serveis públics britànics, *We Need Libraries* apareix com una resposta cultural immediata a la degradació progressiva de la xarxa bibliotecària. El projecte, impulsat per One Man And His Beard, reuneix veus reconegudes del món literari i mediàtic amb un gest simple i potent: sostenir el carnet de biblioteca davant la càmera. Ian Rankin, Richard Coles, Robin Ince o Alan Gibbons no hi participen com a figures decoratives, sinó com a testimonis d'un ecosistema que perceben amenaçat.

El que podria semblar una acció puntual vinculada a un context concret ha acabat adquirint una dimensió més àmplia. El missatge que acompanya la cançó, sintetitzat per Ian Anstice des de *Public Libraries News*, articula una defensa de la biblioteca que va més enllà de la nostàlgia o de la reivindicació sectorial. Hi apareixen arguments coneguts: accés universal al coneixement, espai de convivència, suport a l'educació, però també una idea de fons que sovint queda desplaçada en el debat públic: la biblioteca com a infraestructura democràtica.

Aquesta condició d'infraestructura és clau. Les biblioteques no operen només com a equipaments culturals, sinó com a dispositius que sostenen drets. Quan fallen, per manca de manteniment, de personal o de prioritat política, no es produeix únicament una pèrdua de servei, es debilita una peça bàsica de l'arquitectura pública local. El vídeo, amb el seu to accessible i coral, aconsegueix fer visible aquesta relació sense recórrer a l'argument tècnic ni al llenguatge institucional.

Categories: Vídeo, pòdcast

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: lectura i biblioteques

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: accés a la cultura

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

• [2]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/biblioteques>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/4972>